

[Aksel Larsen.]

ikke alene ikke afgøres af Rigsdagen, men end ikke debatteres af denne Rigsdag, af den folkevalgte Folkerepræsentation. Jeg anser dette for yderst betænkeligt, og jeg anser det for betænkeligt, at man har saadanne Hensigter. Jeg henstiller saa stærkt jeg kan til rette vedkommende at ændre Planerne for Sagens Afgørelse og ikke at tillade, at den bliver afgjort paa den Maade, som man hidtil synes at være indstillet paa. Jeg siger det ikke, fordi jeg partout vil have Lov til at snakke med om den og diskutere. Jeg har ganske vist Lov til at have en saadan Vilje og et saadant Ønske. Jeg tror egentlig ikke, det er stemmende med Demokratiets eller Parlamentarismens Idé, at man konstituerer en Skyggeregering, bestaaende af 4 Partiers Formænd, som forlods faar Informationer og bliver tilkaldt til Raadslagning, og at Sager som de, det her drejer sig om, i øvrigt kun forhandles i det udenrigspolitiske Nævn, hvis Medlemmer er bundet ved absolut Tavshedspligt. Jeg siger det, fordi jeg mener, at der skal være Mening i det hele, og at det maa være Rigsdagen, der er øverste Myndighed i disse Spørgsmaal.

Vi forstaar jo alle sammen, at hvis man bestemmer sig til at inlede Forhandlinger, saa er der dermed gjort et Skridt, som sikkert ikke kan gøres tilbage. Saa er den reelle Afgørelse formentlig truffet. Hvad enten man ønsker Afgørelsen i denne Retning — jeg ønsker det ikke — eller ej, kan ingen bestride, at det er en meget alvorlig og en meget vigtig Afgørelse, og at den kan faa de allerstørste Konsekvenser for vort Land og vort Folk. Derfor siger jeg: Lad være med at forsøge at afgøre Sagen efter den Linie, man hidtil har fulgt. Lad os faa den frem i Lyset, lad os faa den offentliggjort, saa hele det danske Folk kan følge med i, hvad der sker, lad det være Rigsdagen, der siger det afgørende Ord i dette Spørgsmaal!

Frits Clausen: Det ærede Medlem Hr. A. Svensson paatalte over for det ærede Medlem Hr. Jens Møller, at denne talte paa den sønderjyske Befolknings Vegne, hvorefter det ærede Medlem Hr. A. Svensson tiltog sig at tale paa hele det danske Folks Vegne, idet han sagde, at Flertallet af det danske Folk afviser enhver Form for udenlandske ideologiske Tankegange — og jeg tror, det ærede Medlem Hr. A. Svensson her tænkte paa Nationalsocialismen. Det danske Folk har saa ofte taget imod udenlandske ideologiske Tankegange,

f. Eks. har det paa kirkeligt Omraade, bekendende sig til den Kirkeform, som Martin Luther har givet, uden at det ærede Medlem Hr. A. Svensson har protesteret derimod. Den er endda kommet mere direkte fra Tyskland end Nationalsocialismen, der kun er en Lære mod den Opløsning, vort Folk er inde i, som siger, at der skal national Samling til. Det er beklageligt, at det er en Udlænding, der skulde lære os Danske, i Særdeleshed os Sønderjyder, dette. Hvis man vil drage en Sammenligning — hvad der ogsaa har været paa Tale — mellem Sønderjylland af 1914 og af i Dag, kunde man først og fremmest fremdrage, at dengang var Sønderjylland ikke splittet i alle de Partier, der nu staar og kævles paa Vælgermøderne. Det var en ensrettet national Front, og den gav sine Tillidsmænd Myndighed til at tale vor Sag i Berlin.

Den diktatoriske Myndighed, der lykkeligvis ikke er uddød i alle Parlater endnu, hersker heldigvis ogsaa i dette høje Ting. Heldigvis maa vi anerkende den højtærede Formands diktatoriske Magt — ellers ved jeg ikke, hvor vi havde været henne i Aften. Til det ærede Medlem, der vilde have en nærmere Uddybning, vil jeg sige, at hvis vi skulde afstemme om, hvor meget der maatte debatteres om, hvorfor Jensen-Stevns ikke blev valgt, og det ikke var overladt til den højtærede Formand at træffe de Bestemmelser, der blev truffet over for de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard, Hr. Jørgen Gram o. s. v., hvor havde vi saa været henne med Parlamentarismen og Afstemning og Flertalsmagten her i Landet? Men der er andre Ting, man kunde sammenligne, f. Eks. vor Gæld i Sønderjylland i 1914 og i Dag; det kunde man overhovedet for hele Danmarks Vedkommende. Det ærede Medlem, der nævnte det, maa dog ikke tro, at Danmark har været i en saadan blomstrende Udvikling siden 1914, allermindst politisk set.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen sagde, at han ikke gerne vilde have, at Rigsdagen blev til Børnehaven ogsaa for Nazisterne. Det takker jeg det ærede Medlem for. Jeg vil saa henstille til dette høje Ting, om det ikke havde været mere naturligt, om vi havde faaet den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Hartel fremdrog, angaaende vor udenrigspolitiske Stilling, end at dette høje Ting en hel Aften igennem har hørt paa en Diskussion om, hvorfor Hr. Jensen-Stevns blev kasseret ved et Valg, der ligger et Par Uger tilbage — og saa er det høje Ting maaske ikke en-